

Патријарх Порфирије у Сланцима: Једина сила која влада човеком јесте воља Божја

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио 1. децембра 2024. године свету Литургију у манастиру Светог архиђакона Стефана у Сланцима.

У древној светињи недалеко од Београда – за коју једно предање каже да ју је почетком 13. века основао Свети Сава, а друго да је њен ктитор Свети краљ Драгутин – данас се, са свих страна, сабрао многобројни верни народ да узме учешћа у светој Литургији, на којој су Светејшем Патријарху саслуживали преосвећена господа викарни епископи хвостански Алексеј и липљански Доситеј, настојатељ манастира јеромонах Стефан и свештено братство сланачко.

Манастир у Сланцима је током векова делио бурну историју свог народа. Када је деспот Стефан у 15. веку Београд прогласио престоницом, манастир је доживео свој процват. Велики значај је имао и током владавине деспота Ђурађа Бранковића. Тада је из поштовања према обновитељу и у част крсне

славе Бранковића манастир, који је до тада био посвећен Ваведењу Пресвете Богородице, почео да празнује Светог архиђакона Стефана. Деспот Ђурађ је, по предању, тада даривао манастиру и део моштију Светог Стефана. Велика светиња је под турском влашћу претрпела велика разарања, али је увек са својим народом успевала да васкрсне. Највећу обнову покренуо је Патријарх српски Герман у другој половини прошлог века, када је у темеље светиње положена повеља у којој је писало: Обнављајући с Божјом помоћу ову светињу Немањића, додељујемо јој свету мисију да се у њој, као метохи манастира Хиландара у Светој Гори, припремају млади монаси за подвижнички живот у манастиру Хиландару. Новију историју манастира обележили су знаменити духовници: Андреј, Авакум, Михаило и Стефан Каруљски.

У беседи после читања одељка из светог Јеванђеља, патријарх Порфирије је поручио:

– Две су ствари којима нечастиви, тј. демонске силе желе да нас одвуку са пута Божјег и да умање наш подвиг, подвиг молитве, вере и покајања, подвиг сарадње са благодаћу Божјом на плану нашег спасења. Демонске силе говоре нама људима да има времена, да има времена за подвиг, за покајање, за љубав и да не морамо одмах и сада да се трудимо и да се боримо са својим страстима, најпре са гордошћу, са самољубљем, са егоцентризмом, а онда и са свим другим страстима. Има времена – то нам поручују демонске силе, а ми из Јеванђеља знамо да сам Господ каже да нико не зна када ће Женик доћи, тј. када ћемо бити позвани пред лице Божје. Постоје разне невоље и недаће кроз које пролазимо и ми мислимо да од нашег отпора тим недаћама и тим искушењима које споља долазе можемо да изиграмо и преваримо долазак Женика, тј. или одложимо или потпуно избегнемо одлазак из овог света.

– Друга, још тежа, превара демонских сила, превара којом оне хоће да отупе оштрицу наше вере у Бога, јесте да нас увере да заправо демонске силе и не постоје, да ђаво не постоји. Неретко се дешава да и онда када верујемо у Бога, у Христа распетог, као да имамо утисак да не постоје демонске силе и избегавамо да их назовемо њиховим именом. Уопште, нарочито данас, модеран свет није рад да чује ту опору и горку реч о силама зла, злим силама, демонским силама, које на разне начине покушавају да узму наше душе. Начин који највише паралише наш подвиг јесте да нас увере да оне заправо не постоје. Оне заиста, браћи и сестре, постоје! И ова јеванђељска прича коју смо данас чули недвосмислено нас обавештава о томе. Наравно, демонске силе немају власт над нама људима, немају моћ над нама људима, осим ако

им ми дамо повода и дамо им право на то да оне могу нама господарити. То право дајемо им на ова два начина: онда када одлажемо свој подвиг и онда када мислимо да оне не постоје, а то право им дајемо и кад год се опредељујемо за овај све на безброј начина. То право им дајемо својим слободним избором, својом вољом. Нема те силе која може владати човеком уколико човек не отвори своје срце за сваку силу. Једина сила која влада човеком, једина воља која је јача од воље наше, то је воља Божја, а наша слободним опредељењем, м и силом Божјом свемоћна и арх г. Порфирије чију беседу у

spc.rs